

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1042/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200254
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815200254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci žalobcov: 1/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. č. XXX, 2/ C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. č. XXX proti žalovanému: A. Y. Z., s.r.o., so sídlom N., A. č. XX, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. apríla 2015, č. k. 15C/8/2015-74, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaní 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline, so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, 010 01 Žilina, sp. zn. RK-PC-830/14-LP zo dňa 18.07.2014, a to v celosti. V rozhodnutí konštatoval, že žalobcovia podanou žalobou žiadali zrušiť uvedený tuzemský rozhodcovský rozsudok na tom základe, že ho považovali za neplatný. V žalobe uviedli, že dňa 21.03.2011 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý úver v sume 1.500 eur, ktorý mali splácať v 48 mesačných splátkach po 77,05 eur. V zmluve sa nachádzala aj rozhodcovská doložka, podľa ktorej akékoľvek spory vzniknuté z predmetnej zmluvy budú riešené v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich vymenovaných rozhodcovských súdov, a to Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. Bratislava a Victoria arbitrážny súd zriadený v Banskej Bystrici, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spor mal spočívať na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Keďže úver nesplácali, tento sa stal splatný v celku a žalovaný podal 29.04.2014 žalobu o zaplatenie 1.419,29 eur s príslušenstvom. Rozhodcovský súd vydal v zrýchlenom konaní podľa rokovacieho poriadku napadnutý rozhodcovský rozsudok a zaviazal ich k zaplateniu celého žalovaného nároku, t. j. istiny 1.419,29 eur s príslušenstvom, a to zmluvnou pokutou 0,04% denne a úrokom z omeškania 1,15 % ročne z jednotlivých omeškaných súm až do zaplatenia. Podľa žalobcov je rozhodcovská zmluva neplatná a zároveň ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nemali možnosť skutočne sa oboznámiť s podmienkami konania a s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva určujúca právomoc súdu príslušného na konanie je neurčitá, pretože neobsahuje špecifikáciu sporov, na ktoré sa má vzťahovať, preto je neplatná. Ďalej poukázali na ustanovenie o zmluvnej pokute, ktoré považujú za neprijateľnú zmluvnú podmienku, zmluvná pokuta je vopred formulovaná v zmluvných podmienkach, nie je uvedená v zmluve, preto veriteľ nemôže požadovať plnenie nachádzajúce sa v zmluve. Rozhodcovský súd porušil spotrebiteľské právo, čím ich poškodil na ich právach. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 15.03.2011 požiadali žalobcovia

žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru v sume 1.500 eur so splatnosťou 48 mesačných splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, s mesačnou splátkou úveru 77,05 eur, celkovou čiastkou k zaplateniu 3.698,40 eur, predpokladanou RPMN 70,01%, ročnou úrokovou sadzbou 70,01%, priemernou RPMN 44,86%, poskytnutou čiastkou revolvingu 628,73 eur, celkovou čiastkou revolvingu k zaplateniu 1.849,20 eur, predpokladanou RPMN 64,19%, ročnou úrokovou sadzbou 80,98%. V časti formulára žiadosť o poskytnutie úveru/zmluva o revolvingovom úvere sa nachádzajú údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1.500 eur, splatnosť úveru 48 splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, mesačná výška splátky 77,05 eur, celková čiastka k zaplateniu 3.698,40 eur, RPMN 69,92%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 44,86 % a ďalej údaje o schválenom ďalšom revolvingu. Zmluva je podpísaná stranou veriteľa dňa 21.03.2011. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru vyplýva schválená výška úveru 1.500 eur, dátum splatnosti prvej splátky 20.04.2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 20.03.2015, ročná úroková sadzba úveru 70,01 % a iné údaje.

2. Dňa 21.03.2011 bola podpísaná stranou veriteľa aj rozhodcovská zmluva č. 8200037300. Z rozhodcovského spisu mal súd za preukázané, že žalovaný ako veriteľ podal dňa 25.06.2014 rozhodcovskému súdu Victoria legal arbiter s.r.o. Žilina žalobu o zaplatenie 1.419,29 eur s príslušenstvom. Z rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-830/14-LP zo dňa 18.07.2014 zistil, že Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom v Žiline, zaviazal žalobcov ako žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému ako veriteľovi sumu 1.419,29 eur so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 1,15 % ročne z jednotlivých omeškaných súm až do zaplatenia tak, že keď zmluvná pokuta s úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 1.500 eur, od nasledujúceho dňa sú žalovaní povinní platiť úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 1.419,29 eur do zaplatenia. Ďalej boli zaviazaní zaplatiť poplatok za rozhodcovské konanie vo výške 31,80 eur a trovy právneho zastúpenia 285,87 eur.

3. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal právomocou rozhodcovského rozsudku rozhodnúť predmetný spor. Zistil z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, že výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. V tejto súvislosti uviedol, že možnosť výberu spôsobu riešenia sporu dlžníkom ako spotrebiteľom je len zdanlivá, pretože v prevažnej väčšine sporov zo spotrebiteľských úverov je na strane žalobcu veriteľ, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej úpravy nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporov, v čom súd vzhliadol nekalú povahu dojednania o možnosti riešenia sporov. Zaoberal sa aj otázkou, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku upraviť a dospel k záveru, že v danom prípade bola voľba rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko ustanovenie rozhodcu na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu dlžníka si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere vôbec pristúpil. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec oprávneného najprv poučil spotrebiteľa a nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Spotrebiteľovi tak bola odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak veriteľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde. Predtlačené poučenie veriteľa v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy nie je možné považovať za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Ak použije veriteľ neplatnú rozhodcovskú doložku, ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie ÚS SR z 24.02.2011 sp. zn. IV.ÚS 55/2011). Preto predmetný rozsudok, ktorý vydal rozhodca, ktorý si odvodil právomoc na konanie a rozhodol na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je nulitným právnym aktom. Vychádzajúc z uvedeného preto ustálil, že rozhodcovská zmluva je neplatná od samého začiatku, rozhodca nemohol rozhodnúť na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, a preto predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil. Ďalej uviedol, že v danej veci si žalobcovia uplatnili ako dôvod na podanie žaloby aj námietku, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa predovšetkým s poukazom na nekalosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Vzhľadom k tomu, že však súd zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky a nepriznal teda rozhodcovskému rozsudku účinky platného rozhodnutia, nie je potrebné zaoberať sa vecnou stránkou napadnutého rozsudku. Pre úplnosť však dodal, že zmluva o úvere nemá zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v nej absentuje údaj o splatnosti splátok, termíne konečnej splatnosti úveru, ročná úroková sadzba 70,01% je neprimerane vysoká a zjavne prekračuje úrokové sadzby bánk v obdobných úveroch a je zjavne určená nesprávne vzhľadom na výšku pôžičky a výšku sumy, ktorú sú

žalobcovia ako spotrebitelia povinní vrátiť. Úver je preto potrebné v zmysle § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. potrebné považovať za bezpoplatkový a bez úrokov. Z rozhodcovského rozsudku pritom vôbec nie je zrejmé z čoho pozostáva prisúdená istina, aké plnenia sú v nej zahrnuté, pretože rozhodca len preopakoval žalobný nárok do rozsudku bez náležitej špecifikácie tohto plnenia. Mal preto za naplnený aj druhý dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods. 1 písm. j/ Zák. č. 244/2002 Z. z. v platnom znení.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne alebo aby alternatívne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. V odvolaní predovšetkým namietal, že v danej veci rozhodcovské konanie nie je ani právoplatne skončené, preto rozhodnutie všeobecného súdu je procesne predčasné a zmätočné. Dňa 18.07.2014 bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorým boli žalovaní (v tomto konaní žalobcovia) zaviazaní na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom a ostatnými právami spojenými s pohľadávkou. Žalovaní podali v zmysle § 15 ods. 3 rokovacieho poriadku príslušného rozhodcovského súdu žalobnú odpoveď. Podľa čl. 15 ods. 3 rokovacieho poriadku stáleho rozhodcovského súdu v prípade, ak žalovaný podá žalobnú odpoveď riadne a včas podľa ods. 2 tohto článku tohto rokovacieho poriadku, rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konanie v zmysle ustanovenia tohto rokovacieho poriadku. V opačnom prípade sa rozhodcovský rozsudok vydaný v zrychlenom konaní v zmysle tohto článku rokovacieho poriadku považuje za riadny rozhodcovský rozsudok vydaný v zmysle tretej časti rokovacieho poriadku. V zmysle uvedeného podaním žalobnej odpovede sa automaticky rozsudok zruší (bez potreby vydania listiny založenej v rozhodcovskom spise, ktorá to deklaruje) a rozhodcovský súd bude opätovne rozhodovať, kde bude vydaný ďalší rozhodcovský rozsudok. Keďže rozsudok, ktorého zrušenia sa žalobcovia domáhajú nie je a nebude nikdy právoplatným a spôsobilým exekučným titulom, nakoľko v zmysle rokovacieho poriadku súd bude vec opätovne prejednávať a rozhodovať, všeobecný súd vydal rozhodnutie, ktoré nevyplýva zo skutkového, resp. procesného stavu rozhodcovského konania, je predčasné a ruší sa ním rozhodnutie, ktoré sa zrušilo automaticky podaním žalobnej odpovede ešte v rozhodcovskom konaní.

5. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že nesúhlasia s dôvodmi odvolania uvádzanými žalobcom, v konaní nedošlo k žiadnemu nesprávnemu zisteniu skutkového stavu ani k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Preto žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), t. j. čo do rozsahu a dôvodov odvolania a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

7. Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) až h) CSP (písmenami a) až f), O.s.p. účinného v čase podania odvolania).

8. Žalovaný vo svojom odvolaní uplatnil ako odvolací dôvod ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (dôvod na odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP) a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (dôvod na odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP).

9. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

10. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky

dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

11. V prejednávanej veci žalovaný v odvolaní opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu videl v tom, že rozsudok, ktorého zrušenia sa žalobcovia domáhajú, nie je a nebude nikdy právoplatným a spôsobilým exekučným titulom, nakoľko po podaní žalobnej odpovede žalobcami sa vydaný rozsudok rozhodcovského súdu v zmysle čl. 15 ods. 3 rokovacieho poriadku zrušil a vec bude rozhodcovský súd opätovne prejednávať a rozhodovať. Všeobecný súd teda vydal rozhodnutie, ktoré nevyplýva zo skutkového, resp. procesného stavu rozhodcovského konania, je predčasné a ruší sa ním rozhodnutie, ktoré sa zrušilo automaticky podaním žalobnej odpovede ešte v rozhodcovskom konaní.

12. Tým zároveň uplatnil dôvod na odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (predtým § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Podstatou tohto odvolacieho dôvodu je, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, za ktoré sa podľa súdnej praxe považuje mylná aplikácia alebo výklad právnej normy na zistený skutkový stav, alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav nemožno vôbec použiť.

13. Podľa § 26 ods. 3 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, účinného v čase vydania rozhodcovského rozsudku, stály rozhodcovský súd pripravuje a vedie rozhodcovské konanie podľa svojho rokovacieho poriadku.

14. Podľa § 14, ods. 1, 2 cit. zákona rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu upravuje a/ postup konania pred rozhodcovským súdom, b/ pravidlá o trovách rozhodcovského konania, c/ pravidlá zmierovacieho konania, d/ ďalšie náležitosti súvisiace s ochranou záujmov účastníkov rozhodcovského konania.

15. Podľa § 35 cit. zákona doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

16. V preskúmvanej veci žalovaný vo svojom odvolaní tvrdí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, Rozhodcovský súd v Žiline, sp. zn. RK-PC-830/14-LP zo dňa 18.07.2014 bolo zmätočné a predčasné, pretože predmetný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria nenadobudol právoplatnosť, a preto nie je spôsobilým exekučným titulom, pretože žalobcovia (v rozhodcovskom konaní žalovaní) podali v zmysle čl. 15 ods. 2 rokovacieho poriadku príslušného rozhodcovského súdu žalobnú odpoveď.

17. V danej veci preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie takúto procesnú obranu neuplatnil. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie netvrdil ani nepreukázal, že žalobcovia (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaných) podali proti vydanému rozhodcovskému rozsudku žalobnú odpoveď, a to napriek skutočnosti, že mu bolo dané poučenie podľa § 120 ods. 4 vtedy účinného procesného predpisu (Zák. č. 99/1963 Zb.) o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie s tým, že na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliadne. Tvrdenie žalovaného o tom, že žalobcovia podali proti vydanému rozhodcovskému rozsudku žalobnú odpoveď pritom nevyplýva ani z kópie pripojeného rozhodcovského spisu č. k. RK-PC-830/14-LP, založeného v spise, keď takýto dôkaz sa v citovanom rozhodcovskom spise nenachádza.

18. Preskúmaním kópie pripojeného rozhodcovského spisu odvolací súd zistil, že žalobcovia (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaných) mali byť síce dňa 18.07.2014 vyzvaní na podanie žalobnej odpovede s tým, že proti vydanému rozhodcovskému rozsudku majú možnosť podať do 10 dní od doručenia žalobnú odpoveď, s poučením, že pokiaľ žalobnú odpoveď riadne a včas podľa čl. 15 ods. 2 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu podajú, rozhodcovský súd rozhodcovský

rozsudok zruší a vykoná rozhodcovské konanie, z kópie predloženého rozhodcovského spisu však nevyplýva, že by žalobcovia podali v stanovenej lehote 10 dní od doručenia žalobnú odpoveď. Keďže kópia rozhodcovského spisu bola na vyžiadanie súdu prvej inštancie predložená súdu 30.03.2015, je nepochybné, že v čase jeho predloženia súdu by sa takéto doklady v rozhodcovskom spise už museli nachádzať.

19. Súd prvej inštancie teda v čase svojho rozhodovania nemal žiadne tvrdenia ani dôkazy zo strany žalovaného, preukazujúce skutočnosť, že by žalobcovia (v rozhodcovskom konaní v postavení žalovaných) podali proti vydanému rozhodcovskému rozsudku žalobnú odpoveď a došlo tak k jeho zrušeniu podľa čl. 15 ods. 3 rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu. Naopak súd prvej inštancie mal za preukázané, že rozhodcovský rozsudok bol riadne doručený žalobcom.

20. Tak ako bolo uvedené vyššie, podľa § 35 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, doručený rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

21. Keďže v danej veci súd prvej inštancie mal preukázané doručenie rozhodcovského rozsudku žalobcom, pričom doručený rozhodcovský rozsudok v zmysle cit. zákonného ustanovenia mohol nadobudnúť účinky právoplatného rozsudku súdu, a teda byť exekučným titulom a zároveň nemal žiadne tvrdenia zo strany žalovaného o tom, že rozsudok nenadobudol právoplatnosť, žiadnym spôsobom nepochybil, keď vydaný rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu z ním uvádzaných dôvodov zrušil, nakoľko tento rozsudok mohol vyvolať účinky uvedené v § 35 Zák. č. 244/2002 Z. z..

22. Preto odvolací súd odvolacie námietky žalovaného považoval za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcom 1/, 2/, ktorí boli v odvolacom konaní plne úspešní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).